

Boazodoallohálldahus • Reindrifftsforvaltningen
Båatsoe-burriej reereme

Landbruks- og Matdepartementet
Reindrifftskontoret
Boks 8007 Dep.
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.	Dokumentnr.
2009/100404-103	
Mottatt:	03 NOV 2010
Saksbehandler:	778
Kopi:	Ansatt:

Din čuj./Deres ref.:

Min čuj./Vår ref.:
2005/3537/17271/2010/SR/330

Dáhton/Dato:
04.11.2010

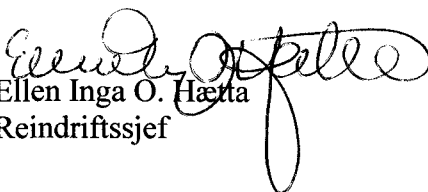
HØRING - NY NORSK-SVENSK REINBEITEKONVENSJON.

Det vises til deres brev av 7.7. d.å.

Reindrifftsstyret har i møte 27.10. behandlet ny norsk – svensk reinbeitekonvensjon.

Av vedlagte møtebok fremgår hvilket vedtak som ble fattet.

Med hilsen

Ellen Inga O. Hætta
Reindrifftssjef

Sveinung Rundberg
Seniorrådgiver

Vedlegg: Særutskrift av møtebok, Reindrifftsstyrets sak 46/10.

Saksbehandlers telefon: 77850945

MØTEBOK		
Arkivref: 2005/3537-13 / 330		Saksbehandler: Sveinung Rundberg / Hallgeir Strifeldt
Utv saksnr: 46/10	Styre: Reindriftsstyret	Møtedato: 27.10.2010

Norsk-Svensk Reinbeitekonvensjon - høringsuttalelse

Saksdokumenter:

1	10.11.2005	Landbruks- og Matdepartementet, Reindriftskontoret	I	Videre forhandlinger om en ny norsk-svensk reinbeitekonvensjon
2	15.12.2005	'Landbruks- og Matdepartementet, Reindriftskontoret'	I	Refusjon av utgifter i forbindelse med forhandlingene om ny Norsk-Svensk reinbeitekonvensjon
3	15.03.2006	Sámiid Riikkasearvi	I	Information om vinterbete for norska reinbetesdistrikt i Sverige under vintern 2005/2006
4	20.10.2006	Troms Reindriftssamers Fylkeslag	I	Ang. vinterbeitesituasjonen for konvensjonsdistriktene
5	16.11.2006	Troms Reindriftssamers Fylkeslag	U	Ang. vinterbeitesituasjonen for konvensjonsdistriktene
6	09.07.2007	Gielas rbd. v/Johan Anders Eira	I	Krav om konsultasjoner om våre interesser i forbindelse med reinbeiteforhandlinger med Sverige - kopi
7	08.07.2007	Hjertind rbd v/Helge Oskal	I	Konsultasjon i forbindelse med forhandlinger om ny reinbeitekonvensjon - kopi
8	20.05.2008	Troms Reindriftssamers Fylkeslag	I	Reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige - kopi av brev til LMD og UID
9	07.07.2010	Landbruks- og Matdepartementet, Reindriftskontoret	I	Høring - Ny norsk-svensk reinbeitekonvensjon.
10	01.09.2010	Anders Johansen Bals m.fl.	U	norsk- svensk reinbeitekonvensjon - høring
11	08.09.2010	Landbruks- og Matdepartementet, Reindriftskontoret	U	Reinbeitekonvensjonen Norge-Sverige, utsettelse høringsfrist
12	20.09.2010	Det Kongelige Landbruks-og Matdepartement	I	Spørsmål om utsettelse av høringsfrist - Ny norsk-svensk reinbeitekonvensjon

Saksframstilling:

Bakgrunn:

Landbruks- og matdepartementet har sendt på høring ny konvensjon mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift. I høringsbrevet redegjøres for bakgrunnen for saken og forhandlingene om ny konvensjon. Det gjennomføres en tilsvarende høring i Sverige.

Ved grensefastsettelsen mellom Norge og Sverige i 1751 ble reindriftens sesongvise flytting mellom de to land sikret gjennom Lappekodisillen, som var et tillegg til grenseprotokollen. Etter unionsoppløsningen i 1905 har den grenseoverskridende reindriften vært regulert gjennom flere konvensjoner, og den nye konvensjonen vil avløse reinbeitekonvensjonen som ble inngått i 1972.

I høringsbrevet understreker departementet at det som vil være tema i høringen er om konvensjonen, slik den foreligger, skal ratifiseres for påfølgende iverksetting i de to land. Konvensjonen skal innarbeides i norsk rett gjennom lovvedtak. Det legges her opp til at konvensjonen innarbeides i Reindriftslovens § 2a med bestemmelse som fastslår at konvensjonen skal gjelde som norsk lov.

Reinbeitekonvensjonen av 1972 hadde en gyldighetstid på 30 år, dvs fram til 2002. Iflg bestemmelsene i denne, skulle arbeidet med ny konvensjon starte seinest fem år før dens utløpstid. Det ble da i 1997 nedsatt en blandet kommisjon som skulle utarbeide forslag til ny reinbeitekonvensjon. Kommisjonen la fra sin innstilling i 2001. Forslaget ble sendt på høring, og det vises til at Reindrifststyret behandlet denne i sak 63/2001. De to land nedsatte etter dette i 2003 utvalg som skulle føre forhandlinger om ny konvensjon. Disse forhandlingene ble imidlertid avsluttet i 2004 uten at det var kommet til enighet.

Reinbeitekonvensjonen av 1972 var, i påvente av at en ny konvensjon skulle komme på plass, blitt forlenget med tre år fram til 1. mai 2005. Etter at forhandlingene ble brutt i 2004, ble konvensjonen imidlertid ikke ytterligere forlenget. I Norge ble så konvensjonens bestemmelser videreført i en egen lov av 17. juni 2005 om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige. På svensk side la man til grunn at Lappekodisillen var tilstrekkelig for regulering av den grenseoverskridende reindrift.

Dette ulike og dels uklare grunnlaget for forvaltning av den grenseoverskridende reindrift, viste seg raskt å medføre en rekke problemer. Konvensjonsforhandlingene så ble tatt opp igjen høsten 2005 på grunnlag av et felles mandat. Delegasjonene kom gjennom disse forhandlingene til enighet, og undertegnet utkastet til konvensjon 24. februar 2009. Konvensjonen ble undertegnet av Sveriges jordbruksminister og Norges landbruks- og matminister 7. oktober 2009.

Vedlagt saksframlegget er Landbruks- og matdepartementets høringsbrev og høringsdokument i denne saken. Det vises generelt til innholdet i disse, og i det følgende gjengis kun summarisk hovedpunktene i konvensjonen.

Innholdet i konvensjonen

Ad kapittel 1- Grunnleggende prinsipper:

I konvensjonens innledning (preamble) uttrykkes de grunnleggende forutsetninger som den er tuftet på. Her konstateres det historiske grunnlaget for at rein er blitt ført over det som i dag er riksgrensen mellom Norge og Sverige. Det vises at til Lappecodicillen som tillegg til grensetraktaten i 1751, bekrefter samenes rett til å flytte med rein til det annet land og der utnytte rettigheter etter gammel sedvane. Partene er blitt enige om en konvensjon basert på codicillens forutsetninger om flyttinger mellom øst og vest. Innledningen omhandler også det forhold at Sverige er medlem i EU, og konvensjonen innebærer ikke endringer som reiser nye EØS-rettslige spørsmål.

I innledningen uttrykkes også vilje til å opprettholde og legge til rette for en grenseoverskridende reindrift så lenge som samene er avhengige av dette for å bevare sin livsform og næring.

Konvensjonen gjelder for det geografiske område som er fastsatt i områdeprotokollen og for den grenseoverskridende reindriften med de distrikt, samebyer og utøvere som er omfattet av denne.

Konvensjonen skal legge til rette for en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift i begge land. Den skal ikke være til hinder for nye driftsformer som følger av samfunnsutviklingen. Reindriftsutøverne er ved opphold i det annet land undergitt de bestemmelser som gjelder for reindriften i vedkommende land, om ikke annet framgår av konvensjonen.

Det slås fast at nasjonale myndigheter så langt mulig skal beskytte områdene for den grenseoverskridende reindriften mot tiltak som kan vanskeliggjøre driften. Dersom slike tiltak likevel iverksettes, skal landet se til at behovet for beite sikres eller svare økonomisk erstatning.

Som en nyskaping i konvensjonen, skal det opprettes to faste felles organer; et forvaltningsorgan - Reinbeitenemnden og et overprøvingsorgan - Overprøvingsnemnden. Det var etter konvensjonen av 1972 opprettet et fast utvalg som hadde til oppgave å følge utviklingen i reindriften og legge fram forslag til tiltak. Dette hadde imidlertid kun rådgivende myndighet. De nye felles organer skal kunne treffe beslutninger på en rekke områder.

Reinbeitedistrikt og samebyer skal benytte områder i det annet land som det framgår av områdeprotokollen som følger som vedlegg til konvensjonen. Denne innebærer ikke at det blir tatt i bruk områder hvor det i dag ikke foregår reindrift, og er kun en nærmere fordeling av beiter for reindriften som er omfattet av konvensjonen.

En annen nyskaping er at konvensjonen åpner for at det kan inngås avtaler mellom reinbeitedistrikt og samebyer om samarbeid om drift som avviker fra områdeprotokollen. Dette gir mulighet for større fleksibilitet og nye tilpasninger over tid for grenseoverskridende reindrift. Det er knyttet bestemte vilkår til inngåelse av slike avtaler, og de må stadfestes av Reinbeitenemnden for å være gyldig.

Det slås også fast at man gjennom beiteområdene som angis i områdeprotokollen ikke tar stilling til omfanget av sedvanemessige rettigheter. Sedvanemessig rett til beite på eventuelt prøves gjennom domstolsbehandling.

Ad kapittel 2 – 7:

Disse kapitlene inneholder de nærmere bestemmelser om

- særskilte rettigheter for den grenseoverskridende reindriften,
- norsk-svensk reinbeitenemnd,
- norsk-svensk overprøvningsnemnd,
- Felles bestemmelser for nemndene,
- Bestemmelser om tilbakeføring av rein og om overtredelser,
- særskilte bestemmelser.

Ad kapittel 8 - Ikrafttredelse og gyldighetstid.

Konvensjonen av 1972 gjaldt for grensestrekningen fra Treriksøysa Norge-Sverige-Finland og til områder i nordre del av Nord-Trøndelag. For områdene lenger sør var det inngått protokoll 13.12.1971 om oppføring og vedlikehold av reingjerder. Strekningene som var omfattet av denne gjerdeprotokollen er nå innlemmet i områdeprotokollen i den nye konvensjonen, og gjerdeprotokollen av 1971 forutsettes da opphevet.

Konvensjonen gjelder i 30 år fra ikrafttredelse, og forlenges med 10 år om gangen om den ikke sies opp senest 5 år før den utløper første gang, deretter senest to år før utgangen av den løpende tiårsperioden.

Som vedlegg til konvensjonen følger:

- Områdeprotokoll
- Protokoll om oppføring og vedlikehold av gjerder
- Vedtekter for nemndene

Områdestyrenes høringsuttalelser:

Saken er sendt på høring til de ulike instanser med samme høringsfrist, 15.10., men er for reindriftsstyrets behandling blitt forlenget til 1.11.

Saken er pr d behandlet i Nord Trøndelag og Nordland områdestyrer. Områdestyrene i Troms og Sør-Trøndelag og Hedmark skal behandle saken på møter hhv den 14.10. og 22.10.

I det følgende gjengis uttalelsene fra områdestyrene i Nord-Trøndelag og Nordland.

Nord Trøndelag: reindriftsagronomens innstilling og områdestyres behandling:

Reindriftsagronomens forslag til vedtak:

Områdestyret i Nord-Trøndelag reinbeiteområde har mottatt ny norsk-svensk reinbeitekonvensjon på høring. Områdestyret mener fremlagte konvensjon er med på å fremme og utvikle samarbeidet mellom landene slik at reinbeitene blir utnyttet på en måte som gir et

langsiktig grunnlag for en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift i begge land. Områdestyre vil herunder spesielt fremheve den foreslåtte organisering med reinbeitemnd og en overprøvningsnemnd og videre reinbeitedistrikt/ samebyers mulighet til å avtale samarbeid som innebærer fravik fra områdeprotokollen som positivt.

Områdestyrets vedtak:

Områdestyret i Nord-Trøndelag avviser forslag til ny norsk- svensk reinbeitekonvensjon.

Begrunnelse:

Forslag til ny norsk- svensk reinbeitekonvensjon er beheftet med alvorlige mangler slik at det ikke kan vedtas i nåværende form. Noen av konvensjonens bestemmelser må bli gjenstand for omforhandlinger innen forslaget vedtas.

Det må åpnes for omforhandlinger av områdeprotokollene med aktiv deltakelse fra de berørte reinbeitedistrikt / samebyer. Målet med forhandlingene er å oppnå enighet mellom berørte reinbeitedistrikt / sameby. Grunnlaget for enighet skal dokumenteres.

Reinbeitekonvensjonen må respektere at beiteretten er en eiendomsrett. Dette kommer ikke i tilstrekkelig grad frem i konvensjonens Artikkel 8. Bestemmelsen i Artikkel 8 må omformuleres slik at:

Om områdeprotokoll medfører at reinbeitedistrikt eller sameby fratras beiteland har den respektive stat dette skjer i ansvar for erverv av nødvendig beiteområder og rettigheter gjennom ordinær ekspropriasjons ordning, jmfør Gr.lovens § 105. Erstatning skal utgå i første omgang ved å erstatte tapt beiteland med nye beiteområder. Reinbeitekonvensjonen kan ikke skyve over ansvaret til den enkelte reinbeitedistrikt / sameby at gjennom rettsprosesser få tilbakeført bruksrettigheter som tradisjonelt har tilhørt reinbeitedistriktet / samebyen. På svensk side vil reinbeitedistrikt få bevisbyrden pålagt i en slik rettsprosess, i tillegg til de økonomiske byrdene som en rettssak vil medføre og som reinbeitedistrikt ikke nødvendigvis har midler til dekke. Videre kommer reinbeitedistrikt / samebyen under de mange år en tvist normalt pågår ikke ha tilgang til sine beiteområder, noe som kan medføre store, irreversible skader.

Om reinbeitekonvensjonen allikevel fører til rettstvist om beiteland må det pålegges statene å dekke kostnadene forårsaket av rettsprosesser i slike mål.

Slik som beskrevet kan nødvendige korrigeringer av reinbeitekonvensjonen skje gjennom at utvalgte deler av reinbeitekonvensjonen blir gjenstand for reforhandlinger. Deretter kan de omformulerte bestemmelsene inkorporeres i den modell som regulerer den grenseoverskridende reindriften, slik forslag til ny norsk- svensk reinbeitekonvensjon allerede legger opp til. Reinbeitekonvensjonen kan da godkjennes. Denne prosessen kan gjennomføres i løpet av et år.

Konvensjonsprosessen sluttføres ved å umiddelbart nedsette en ny forhandlingsgruppe med samme mandat som forrige, med oppdrag å presentere revidert forslag til reinbeitekonvensjon innen ett års tid.

Det understrekes at statene Norge og Sverige er ansvarlig for den oppståtte situasjonen. Det er derfor uakseptabelt, slik nåværende forslag til ny norsk- svensk reinbeitekonvensjon legger opp til, at ansvaret pålegges den enkelte reindriftsutøver å håndtere de konsekvenser en tvangsomfordeling av reinbeiteland medfører for den enkelte. Det er tvert imot statenes ansvar å sørge for at konvensjonen ferdigstilles og at statene bærer byrdene som reindriftnæringen har blitt påført og fortsatt påføres. Det ansvaret tar staten best ved å agere i henhold til forslaget som her beskrives.

Nordland: reindrifagsagronomens innstilling og områdestyres behandling:

Forslag til vedtak:

Områdestyret for Nordland mener at den foreliggende konvensjonen mellom Norge og Sverige om grenseoverskridende reindrift kan ratifiseres. Konvensjonen innarbeides i norsk rett gjennom lovvedtak som foreslått.

Områdestyret i Nordland er klar over at det finnes berørte parter i reindriften både i Norge og Sverige som ikke er fornøyd med konvensjonen som er forhandlet fram. Dette gjelder også for noen av reinbeitedistriktene i Nordland som har uttrykt misnøye med områdeprotokollen. Områdestyret mener imidlertid at dette ikke er tilstrekkelig for å forkaste konvensjonen.

Den grenseoverskridende reindriften bør se på de mulighetene som finnes til å komme fram til andre områdeløsninger gjennom samarbeidsavtaler mellom reinbeitedistrikt og samebyer. I det videre arbeidet bør Reinbeitenemnden få en aktiv rolle i å bistå parter med å komme fram til og utarbeide samarbeidsavtaler for de som eventuelt ønsker andre løsninger.

Som helhet anser områdestyret at konvensjonen vil bidra til å gi akseptable løsninger for reinbeitedistriktene i Nordland som er berørt av konvensjonen. Den gir grunnlag for å utvikle en enhetlig forvaltning av konvensjonen i de to land og bedre samarbeidet over grensen. Dette er et ansvar som spesielt påligger de nye organene, Reinbeitenemnden og Overprøvningsnemnden. I tillegg inneholder konvensjonen regler som vil bidra til å forenkle det daglige arbeidet gjennom en klargjøring av hvilke rettigheter som ligger i det å drive reindrift på tvers av grensen.

Områdestyret mener at de nye nemndenes mulighet til å fatte beslutninger og iverksette dem, vil være positivt med tanke på konfliktløsninger. Det er av avgjørende betydning at nemndene får tilstrekkelige ressurser til å kunne utføre arbeidet. Dette gjelder både nemndenes sekretariat, medlemmenes virksomhet, bygging av gjerder, m.m.

Arbeidet med å verne konvensjonsområdene mot inngrep er en oppgave som må prioriteres høyt. Nasjonale myndigheter på alle nivå må gjøres oppmerksom på den forpliktelsen de har for å bidra til at konvensjonsområdene holdes mest mulig inngrepsfrie. Ellers vil grunnlaget for hele konvensjonen og den grenseoverskridende reindriften etter hvert bli borte.

For at konvensjonen skal kunne virke optimalt for reindriften, er det nødvendig at det finnes økonomiske ordninger som gjør at reinbeitedistriktene kan ta i bruk konvensjonen. Ordningene bør omfatte støtte til transport og oppbygging av infrastruktur i konvensjonsområdene (gjerder, anlegg og hytter).

Områdestyret er bekymret for alle inngrepene som er kommet i vinterbeiteområdet for Byrkjje reinbeitedistrikt (Lögdeå-området). Områdestyret krever derfor fortgang i prosessen med å finne erstatningsområde etter områdeprotokollens § 48. Dette er noe som Landbruks- og matdepartementet snarest må følge opp.

Vedtak:

Tom Lifjell fratrådte møtet som inhabil.

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.

Reindriftssjefens merknader:

Det vises til at Landbruks- og matdepartementet i høringsbrevet påpeker at temaet i høringen er om konvensjonen skal ratifiseres slik den foreligger. Reindriftssjefen vil her konsentrere seg om merknader som ikke betinger endringer i konvensjonen, men som det bør tas hensyn ved iverksettelsen av denne.

I konvensjonens artikkel 4 foreskrives en særlig forpliktelse for å ivareta arealinteressene i konvensjonsområdene. Videre heter det i bestemmelsene for reinbeitemyndene i artikkel 13 at myndigheter i hvert land skal innhente uttalelser fra denne før det fattes vedtak som kan berøre den grenseoverskridende reindriften. Reindriftssjefen er opptatt av at det må være en klarhet i hvordan arealsaker ut fra dette skal behandles i disse områdene i fremtiden, og hvilken rolle reinbeitemyndene her vil ha i saker etter plan- og bygningsloven og konsesjonsaker. Det er i dag områdestyrene som er statlig sektormyndighet etter plan- og bygningsloven, og det må forutsettes at innsigelsesinstituttet disse har også gjelder i konvensjonsområdene. Det må derfor før iverksettelse av ny konvensjon komme til en avklaring på forholdet mellom områdestyrene og reinbeitemyndene i spørsmålet om arealforvaltning. At saker skal forelegges reinbeitemyndene opphever for øvrig ikke konsultasjonsplikten, og heller ikke plikten til å forelegge saken for vedkommende distrikt og/eller sameby.

Konvensjonen har også bestemmelser som omhandler inngrep i områder i en overgangsfase før konvensjonen er trådt i kraft. Det heter i § 48 at om det innen konvensjonen har trådt i kraft, er gitt tillatelse til tiltak som vesentlig kan vanskeliggjøre reindriften i et beiteområde, skal landet se til at behovet for reinbeite sikres for berørt reinbeitedistrikt eller sameby fra det andre landet.

Reindriftssjefen viser til at områdestyret i Nordland i sin uttalelse også konkret har tatt opp spørsmålet om inngrep som er foretatt i området Lögdeå i Västerbotten og Västernorrlands län (§ 34 i områdeprotokollen). Saken er tatt opp med svenske myndigheter, men er etter det en kjenner til ennå ikke besvart. Saken vil kunne bli en prøve på håndteringen av saker etter konvensjonens § 48.

Reindriftsarealene i Norge er registrert og digitalisert. Dette er innarbeidet i digitale kartbaser, som er bygget opp etter norske standarder, som er ganske omfattende. Å ha god tilgjengelighet og dokumentasjon av reindriftens arealgrunnlag er en viktig del av den daglige forvaltningen i samfunnet. Gjennom reinbeitekonvensjonen vil det også bli nye rettigheter som må kartfestes og innarbeides i det nasjonale systemet. Disse opplysningene har offentlig interesse, og derfor vil reindriftssjefen foreslå at det i oppfølging av ny konvensjonen initieres et svensk/norsk prosjekt hvor målsettingen er å lage nødvendig kartinformasjon som kan innarbeides i landenes øvrige kartforvaltning.

I følge konvensjonen skal reindriften utøves i samsvar med de rettigheter og plikter som gjelder i det annet land, dersom ikke annet framgår av konvensjonens bestemmelser. Reindriftssjefen mener det her bør foretas en nærmere gjennomgang av forholdet mellom bestemmelsene i konvensjonen og anvendelsen av reindriftslovens bestemmelser. Det pekes m.a. på det forhold at i Norge er reinbeitedistriktene pålagt å utarbeide bruksregler og distriktsplaner. Mens bruksreglene er interne bestemmelser for distriktet, skal distriktsplanene inneholde opplysninger som er nødvendige for den offentlige planleggingen. Opplysningene i distriktsplanene dreier seg om beitebruk, flyttemønstre, motorferdsel, gjerder og anlegg m.m. Det er selvsagt av stor viktighet å få fram slike opplysninger om reindriftens arealbruk og arealinteresser også i konvensjonsområdene. Reindriftssjefen ser behov for at det blir utarbeidet slike planer også for konvensjonsområdene, og at dette kan skje med en tilpasning til reindriftslovens krav om distriktsplaner.

I den tilhørende gjerdeprotokoll er det fastsatt strekninger for bygging av gjerder med ansvarsfordeling for oppføring og vedlikehold. Dette dreier seg både om videreføring av eksisterende traseer og oppføring av gjerder på nye strekninger. Bygging av gjerder er omfattende tiltak, og det må antas at dette også kan dreie seg om gjerder som er konfliktfylte i forhold til andre interesser. Det må legges opp til en enhetlig prosess for planlegging og iverksettelse av denne gjerdebyggingen med avklaring av forholdet til berørte interesser.

For områdene som er avsatt som vinterbeite i Sverige, vil det være påkrevet med etablering av infrastruktur med nødvendige gjerdeanlegg og gjeterhytter m.m., tilrettelegging for transport og økonomiske tiltak knyttet til dette.

Reindriftssjefens vurdering:

Reindriftssjefen viser til at reinbeitekonvensjonen mellom Norge og Sverige er en sak av svært stor betydning, ikke bare for reindriften som er direkte eller indirekte berørt av denne. Dette dreier seg også om prinsipielle spørsmål om samarbeid over landegrensene og tilrettelegging for økologisk bærekraftig reindrift. I denne saken bør det også være opp til det samiske folket i tilgrensende land å søke å finne løsninger gjennom samarbeid.

Som understreket i Landbruks- og matdepartementets brev, ber man i denne høringen om synspunkter på om det foreliggende forslaget til konvensjon skal godkjennes eller ikke. Spørsmålet blir da om konvensjonen som helhet fremstår som tjenlig og kan anbefales ratifisert. En eventuell negativ vurdering må også ses opp mot hva det er mulighet for å oppnå ved nye forhandlinger, og hvilke konsekvenser en forlenget periode uten konvensjon vil kunne få.

Reindriftssjefen hadde helst sett denne saken kunne forberedes og forelegges reindriftsstyret på grunnlag av en fullstendig høringsrunde med områdestyrene. Dette har altså ikke latt seg gjøre, og skrivende stund har to av de fire aktuelle styrene behandlet saken. Uttalelsene fra disse er gjengitt foran.

Det har vært en omfattende saksbehandling og prosess i forberedelsene og forhandlingene om ny konvensjon. Arbeidet har pågått i over 10 år, og resultatet som er framforhandlet og undertegnet må ses som det man var i stand til å komme fram til. Det må her også minnes om at resultatet er framkommet etter at den første forhandlingsrunden strandet. I en slik omfattende sak som berører så store deler av reindriftsnorge og svenske reindriftsområder, vil det være vanskelig å unngå at noen områder kan komme mer ugunstig ut. Dette fremgår da også av de to områdestyrenes behandling, som viser at det er forskjellig oppfatning til denne saken. Reindriftssjefen vil i denne sammenheng også spesielt peke at det er områder i Troms som er kommet dårlig ut i forhold til områdeinndeling og med mindre hensiktsmessige grenser. Reindriftssjefen er klar over at det i disse og enkelte andre områder og distrikt er stor misnøye med resultatet. Selv om en det på den måten kan påpekes forhold i konvensjonen som framstår som negative, blir spørsmålet likevel om disse er tungtveiende nok til å avvise konvensjonen.

Forholdene i de 5 årene som er gått etter at forrige konvensjon utløp, viser klart at dette i lengden har medført en konfliktskyt og etter hvert uholdbar situasjon driftsmessig og i forhold til forvaltningsoppgavene. Dels har norsk reindrift i denne perioden vært avskåret fra å benytte vinterområder på svensk side, og på norsk side har svensk reindrift tatt seg til rette i områder også ut over det de er stilt i utsikt i ny konvensjon. Etter reindriftssjefens syn haster det derfor å få på plass en konvensjon med felles bestemmelser og felles forvaltning av områdebruken.

Det er her nødvendig å trekke fram viktige sider ved den nye konvensjonen som gir grunnlag for en mer hensiktsmessig og smidig forvaltning. Etablering av felles organer med reinbeitemnd og overprøvningsnemnd gir grunnlag for å føre en enhetlig forvaltning, også mulighet for raskere oppfølging av saker. Ny konvensjon gir anledning til å gjøre interne avtaler om beitebruk ut over det som er fastsatt i områdeprotokollen, en mulighet som var etterlyst i forhold til tidligere konvensjon. Reindriftssjefen påpeker at denne muligheten for å inngå samarbeidsavtaler gjør at man ikke har låst situasjonen ved inngåelse av ny konvensjon. Det er derimot rom for å gå videre for å finne andre løsninger for beitebruken. Reinbeitemnden som et felles organ må forutsettes å bidra i dette arbeidet.

Reindriftssjefen vil derfor etter en samlet vurdering tilrå at reinbeitekonvensjonen ratifiseres og blir iverksatt.

Reindriftssjefen har foran i saksfremlegget i merknader pekt på noen forhold som må følges nærmere opp ved gjennomføring av ny konvensjon, herunder behovet for sikring av beiteområdene og avklaring på reinbeitemndes rolle i arealsammenheng. Det er viktig at dette er avklart fra første stund etter at konvensjonen har trådt i kraft slik at uklarheter og uoverensstemmelser kan unngås. Et annet felt er

hvordan og på hvilke felt reindriftslovens bestemmelser skal gjøres gjeldende i forhold til reindrift i konvensjonsområdene. Atter et annet felt er spørsmålet om bruk av vinterområder for norsk reindrift i Sverige, herunder tilrettelegging med infrastruktur og for transport.

Forslag til vedtak:

Reindriftstyret anbefaler at den Norsk-Svenske Reinbeitekonvensjonen ratifiseres. Reindriftstyret ber om at Reindriftssjefens merknader til saken blir vurdert i tilknytning til det videre arbeidet med iverksetting av reinbeitekonvensjonen.

Saksprotokoll i Reindriftsstyret - 27.10.2010

Reindriftsstyrets behandling:

Forslag fra Berit Oskal Eira:

Reindriftsstyret ser nødvendigheten av et enhetlig rammeverk for den grenseoverskridende reindriften som en reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige innebærer. Før konvensjonen ratifiseres, må det vurderes å ta initiativ til justeringer av det fremforhandlede konvensjonsforslaget som bedre kan ivareta norsk reindrift.

Reindriftstyret ber om at Reindriftssjefens merknader til saken blir vurdert i tilknytning til det videre arbeidet med iverksetting av reinbeitekonvensjonen.

Begrunnelse:

Reindriftsstyret er kjent med at mange av de reinbeitedistrikt som er mest berørt av reinbeitekonvensjonen mellom Norge og Sverige, mener at forslaget til konvensjonen, slik det nå foreligger, vil skape store problemer for deres reindrift.

Vedtak:

Forslaget fra Berit Oskal Eira ble enstemmig vedtatt.